

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 10/2950-0/2015.

Érkezett: 2015 SZEPT 23.

Példány: 1
Melléklet: 3 db
Kezelőiroda: 71PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
TÁJÉKOZTATÓIRODA 9.ÜGYSZÁM
KEZDŐIRATON:
ÉRKEZÉS MÓDJA: NYELVEN / E-MAILLEN /
GYŰJTŐ: NYELVEN / FAXON

ÉRK.: 2015 -09- 09

PÉLDÁNY: ..... FELZET:.....

MELLÉKLET: ..... KÖZTUK:.....

ÜGYSZÁM
UTÓIRATON:.....

Magyarország Alkotmánybírósága
1015 Budapest, Donáti utca 34-45.

Pesti Központi Kerületi Bíróság útján
1055 Budapest, Markó u. 25.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] a továbbiakban: **Indítványozó**) kívül jegyzett és a jelen indítványhoz csatolt meghatalmazással (lásd I/1. számú mellékletet) igazolt jogi képviselőnk útján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján, a 30. § (1) bekezdésében előírt törvényi határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.632.194/2015/3. szám alatt meghozott ítéletével szemben.

I. KÉRELMEK

Indítványozó alkotmányjogi panaszt terjeszt elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján, amelyben kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdésének alkalmazásával

– állapítsa meg elsődlegesen a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.632.194/2015/3. szám alatt meghozott ítéletének az alaptörvény-ellenességét, és

– az **Abtv. 43. §-ának** megfelelően **semmisítse meg** a támadott ítéletet, mivel annak hatályosulása folytán Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme bekövetkezett, illetve Indítványozó részére jogorvoslati lehetőség nincsen biztosítva.

Indítványozó álláspontja szerint a **végzés rendelkezései az Alaptörvény XVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseibe ütköznek.**

II. BEFOGADHATÓSÁG

Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az Indítványozónak kell igazolnia. Az alábbiakban Indítványozó igazolni kívánja jelen ügyben való közvetlen és aktuális érintettségét, továbbá azt, hogy az alaptörvény-ellenes ítélet vonatkozásában Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, valamint hogy az ítélet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, továbbá, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes rendelkezései alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel.

II/1. Az Indítványozó érintettsége

A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó 2015. február 13. fellebbezést terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék részére a Pesti Központi Kerületi Bíróság 36.P.90.562/2014. szám alatti ítéletével szemben. A Fővárosi Törvényszék a jelen alkotmányjogi panaszban támadott és 2015. június 9. napján kelt ítéletével a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint Indítványozó valamennyi fellebbezési kérelme alaptalan.

Álláspontunk szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete Indítványozónak az Alaptörvény IX. cikkének (1) és (2) bekezdéseiben a véleménynyilvánítás szabadságához és a sajtószabadsághoz való jogát súlyosan sérti, tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék – a később részletesen kifejtetteknek megfelelően – a véleménynyilvánításhoz és a sajtószabadsághoz való alkotmányos jog tartalmával ellentétesen ítélte alaptalannak alperes fellebbezését és hagyta helyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét.

II/2. A jogorvoslati lehetőség hiánya

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék végzése ellen fellebbezésnek nincs helye, ennek megfelelően Indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak megfelelően az ítélet vonatkozásában jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve az ítéletben foglalt alaptörvény-ellenes rendelkezések vitatására kizárólag a jelen alkotmányjogi panasz útján van lehetőség Indítványozó részére. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az ítélettel szemben Indítványozó felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be a Kúria részére.

II/3. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadjuk továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint – a később kifejtetteknek megfelelően – a hivatkozott ítélet rendelkező része, illetve annak indokolása *alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, tekintettel arra, hogy az ítélet rendelkezései súlyosan sértik Indítványozó véleménynyilvánításhoz, illetve sajtószabadsághoz való jogát*, tekintettel arra, hogy az eljáró Fővárosi Törvényszék annak ellenére hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, hogy Indítványozó fellebbezésében az Alaptörvény, illetve a vonatkozó jogszabályi rendelkezések, illetve a Tisztelt Alkotmánybíróság és a polgári bíróságok irányadó gyakorlata alapján kérte annak hatályon kívül helyezését. Álláspontunk szerint az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet – a későbbiekben részletesen kifejtetteknek megfelelően – súlyosan sérti Indítványozó véleménynyilvánításhoz, illetve sajtószabadsághoz való alkotmányos alapjogát

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság *hatásköre* a végzés rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatára az Abtv. 26. § (1) bekezdésére tekintettel *fennáll*, az indítvány az Indítványozó alkotmányjogi panasza emiatt vitathatatlanul befogadható.

III. Az Indítványozó kérelmében foglaltak részletes indokolása

III/1. Tényállás

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozóval szemben [REDACTED] felperes 2014. július 14. napján kelt keresetében 300.000,- Ft általános kártérítés (majd később az eljárás során nem vagyoni kártérítésként pontosított) megfizetése iránti igényt terjesztett elő. Keresetében felperes arra hivatkozott, hogy Indítványozó az általa is foganatosított rendőri intézkedésről készült képfelvételt a hozzájárulása nélkül közzétette és ezzel őt nem vagyoni kár érte. Az elsőfokú bíróság felperes kártérítési igényét teljes egészében megítélte és egyúttal kötelezte Indítványozót 69.423,- Ft perköltség és 9.000,- Ft eljárási illeték megfizetésére (**2. számú melléklet:** a Pesti Központi Kerületi Bíróság 36.P.90.562/2014. szám alatti ítélete). Az ítélettel szemben Indítványozó fellebbezést terjesztett elő, melyben elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását és felperes keresetét elutasító döntés meghozatalát, másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését. Indítványozó fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú bíróság Indítványozó erre vonatkozó hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, hogy a perben az eljáró bíróságnak figyelembe kellett volna vennie az Alkotmánybíróság teljes ülése által 2014. szeptember 23. napján meghozott 28/2014 (IX.29.) AB határozatának rendelkezéseit és az abban foglaltakra való tekintettel szükséges lett volna a folyamatban lévő eljárás során felperes kereseti kérelmének mérlegelése során elsődlegesen a fennálló alapjogi ütközést (véleménynyilvánítás szabadsága, sajtószabadsághoz való jog vs. magánélet tiszteletben tartásához való jog) kellett volna feloldani, illetve ezt követően elbírálni felperes kereseti kérelmét. Indítványozó a fentiek mellett hivatkozott arra, hogy a fent megjelölt

alapjogi ütközés feloldása az eljárás során, nem illetve nem megfelelően történt meg, illetve az eljáró bíróság felperes kártérítési kérelmét annak bizonyítatlansága ellenére ítélte meg teljes egészében. Indítványozó fellebbezésében hivatkozott ebben a körben arra, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy, a perbeli tényállással egyező másik eljárásban a kártérítési kérelem bizonyítatlansága okán utasította el a kártérítési kérelmet, amely másik eljárásban hivatkozott körülmények Indítványozó álláspontja szerint a fellebbezéssel támadott ítélet alapjául szolgáló eljárásban is fennállnak.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.632.194/2015/3. szám alatt meghozott (**3. számú mellékletként csatolt**) ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét annak ellenére, hogy felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, azaz a másodfokú eljárás során a felperes fellebbezésében foglaltakat nem vitatta, az elsőfokú ítéletet teljes egészében hatályában fenntartotta. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályok rendelkezéseinek mindenben megfelel, ennek megfelelően az elsőfokú bíróságnak az 1/2015 BKMPJE határozatot, illetve a Tisztelt Alkotmánybíróság 28/2014 (IX.29.) AB határozatában foglaltakat nem kellett alkalmaznia, ez utóbbi határozat a másodfokú bíróság álláspontja szerint azért nem volt irányadó az eljárás során, mivel az még meg sem született a perbeli videó közzétételekor. A másodfokú bíróság továbbá előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az eljárás során az 1/2012. BKMPJE határozat rendelkezései voltak alkalmazandóak, illetve álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes nem minősül közszereplőnek, ennek megfelelően Indítványozó részéről a közzététel öncélú volt.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az Indítványozó által a perbeli tényállással egyező, más felperes által indított eljárásban előterjesztett fellebbezés alapján az eljáró Fővárosi Törvényszék 43.Pf.631.789/2015/4. szám alatt meghozott (**4. számú mellékletként csatolt**) ítéletében Indítványozó álláspontjának teljes egészében helyt adva megállapította, hogy „visszaélésnek nem minősül az alperes azon magatartása sem, mely során honlapján közzétette – mindenféle kommentár, ahhoz tartozó cikk közlése nélkül – a kilakoltatásról készült felvételt, ugyanis ezzel nem lépte túl az Smtv. 13. §-ába – a sajtószabadság és véleménynyilvánítás, mint alapvető jog, jegyében megállapított rendelkezés – foglalt tájékoztatási kötelezettségét, tekintettel arra, hogy maga a devizaszerződésekkel összefüggő eljárások – legyen az végrehajtási eljárás keretében foganatosított kilakoltatás – közérdeklődésre számot tartó eseménynek számít, melyről a médiaszolgáltató tájékoztatni köteles”. A bíróság ítéletében megállapította továbbá, hogy „az Alkotmánybíróság IV/878/2013-as határozatában foglaltakra is figyelemmel, a végrehajtási eljárás részét képező kilakoltatásról szóló képfelvétel – ami a közhatalmat gyakorló, szolgálatát teljesítő rendőri intézkedést is magában foglalja – nyilvánosságra hozatala nem tekinthető öncélúnak, az a jelenkor eseményeiről szóló és a közhatalom gyakorlása szempontból közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak, közügyet érintő képi tudósításnak minősül, melyre tekintettel az hozzájárulás nélkül is nyilvánosságra hozható. Fentiekre tekintettel a nyilvánosságra hozatal tekintetében az alperes jogsértést nem valósított meg, így nem vagyoni kárpótlásra a felperes igényt nem tarthat. Azon hátrány, amelyet a felperes megfogalmaz nem az alperesi

magatartáshoz köthető, hanem azon szakma szükségszerű velejárója, amelyet a felperes választott”.

III/2. Az ítélet alaptörvény-ellenessége

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Magyarország Alaptörvényének Szabadság és Felelősség fejezete IX. cikk (1) és (2) bekezdései alapján

„(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság által meghozott 28/2014 (IX.29.) AB határozat rendelkezései alapján „rendőri intézkedésről készült képfelvétel hozzájárulás nélkül is nyilvánosságra hozható, ha a nyilvánosságra hozatal nem öncélú, vagyis az eset körülményei alapján a jelenkor eseményeiről szóló vagy a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatásnak, közügyet érintő képi tudósításnak minősül. Rendőri bevetés demonstrációkon minden esetben a jelenkor eseményének minősül, még akkor is, ha a rendőrök nem igazi „résztvevői” a történésnek. Ezért az arról készült felvétel a képen lévők hozzájárulása nélkül közvetíthető a nyilvánosság felé, kivéve, ha ez a rendőr emberi méltóságának, mint az emberi mivolt benső lényegét feltétlenül megillető védelemnek sérelmét jelenti; ilyen lehet például a hivatása gyakorlása során megsérült rendőr szenvedésének bemutatása”.

A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint az ítélet elbírálása során az eljáró Fővárosi Törvényszéknek elsődlegesen a hivatkozott Alkotmánybírósági határozat rendelkezéseit lett volna szükséges figyelembe venni a perben felmerült jogellenesség megállapítása vonatkozásában, illetve ebben a körben szükséges lett volna ütköztetni az Indítványozó megillető véleménynyilvánításhoz, illetve sajtó-szabadsághoz fűződő jogot a felperest megillető magánélet tiszteletben tartásához való joggal.

A perbeli közzététel vonatkozásában előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint – a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.631.789/2015/4. szám alatt meghozott ítéletében foglaltakkal egyezően – az egyértelműen beletartozik a közérdeklődésre számot tartó tájékoztatás kategóriájába, illetve az öncélúnak nem tekinthető. Ennek oka, hogy Indítványozó egyértelműen a jelenkor eseményének minősülő, a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó eseményről tett közzé tájékoztatást, amely megfelel a hivatkozott Alkotmánybírósági határozatban lefektetett, fent hivatkozott iránymutatásnak.

A közzététellel érintett esemény vonatkozásában hivatkozni kívánunk a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt arra, hogy az ingatlan kiürítése a mai Magyarországon egyértelműen a jelenkorhoz tartozó, közérdeklődésre számot tartó eseménynek minősül, amelyet az is

igazol, hogy a jogalkotó az elmúlt időszakban több esetben is törvényi szinten szabályozta az ingatlan kiürítése iránti eljárásokat és „kilakoltatási moratóriumot” vezetett be, többek között a devizahitelek megsegítése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLXXIII. törvény, illetve a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló 2014. évi XVII. törvény rendelkezései alapján. Előadjuk továbbá Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a fentieket igazolja az a tény is, hogy a konkrét eseményen az érintetteken kívül olyan civil szervezetek képviselői is jelen voltak, akik a perbeli végrehajtást, illetve korábbi más végrehajtásokat is igyekeztek megakadályozni. Megjegyezzük, hogy a kilakoltatások vonatkozásában az elmúlt időszakban mások mellett olyan neves civil szervezetek is felhívásokat, illetve közleményeket tettek közzé, mint az Amnesty International, amely álláspontunk szerint egyértelműen igazolja a perbeli események jelenkorhoz tartozó, illetve társadalmi közérdeklődésre számot tartó jellegét.

Előadjuk továbbá, hogy az Alkotmánybírósági határozat rendelkezéseiből nem következik, hogy a közérdeklődésre számot tartó eseményekről szóló tudósítás minden esetben közterületen kell, hogy készüljön, a határozat arra vonatkozóan ad iránymutatást, hogy a felvételeken az intézkedő rendőrök másokkal együtt, kiemelés (például teleobjektív használata) nélkül, nem mint egyedi személyek kell, hogy szerepeljenek. Tekintettel, hogy az alperes által közzétett felvételen közérdeklődésre számot tartó esemény vonatkozásában intézkedő rendőrök, másokkal együtt, kiemelés nélkül láthatóak, ennek megfelelően álláspontunk szerint alperesnek nem volt kötelezettsége hozzájárulást kérni az intézkedést ellátó rendőröktől a képmás közzétételéhez, erre való tekintettel jogsértés az Indítványozó által történt közzététel vonatkozásában az Alkotmánybírósági határozatot is figyelembe véve nem történt.

A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a másodfokú bíróság ítéletében az Alaptörvény, illetve a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatában foglaltakkal ellentétesen állapította meg a perbeli közzététel öncélúságát, illetve a perbeli jogsértés fennálltát és az Alaptörvény rendelkezéseiben foglaltakkal ellentétesen hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét. Határozott álláspontunk szerint a fentieknek megfelelően a másodfokú bíróság ítélete súlyosan sérti a véleménynyilvánításhoz és a sajtószabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogokat.

Előadjuk továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a másodfokú bíróság alaptörvényellenes módon állapította meg, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozata és az abban foglalt rendelkezések nem irányadóak a per elbírálása vonatkozásában.

Hivatkozni kívánunk ebben a körben arra, hogy – ahogyan arra fellebbezésünkben és az elsőfokú eljárás során is részletesen hivatkoztunk a határozat alkalmazhatósága vonatkozásában – a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatában nem csupán az Alaptörvény, illetve az új Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény, illetve az ezen jogszabályok hatályba lépését követően keletkezett alkotmánybírósági határozatokat vette figyelembe,

ennek megfelelően a Tisztelt Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenesség megállapítását nem kizárólag az új Polgári Törvénykönyv rendelkezéseiből, illetve más új jogszabályok rendelkezéseiből vezette le. Ezzel szemben a Tisztelt Alkotmánybíróság a határozat indokolásából következően a korábban hatályban volt Alkotmány, illetve a korábbi, egészen a '90-es évek elejéig visszamenő alkotmánybíróági gyakorlat, továbbá a régi Ptk. rendelkezéseit is figyelembe véve a **véleménynyilvánítás szabadságának, illetve az ebből eredeztethető sajtó-szabadság alapjogának értelmezése alapján állapította meg az alaptörvény-ellenességet és fogalmazott meg általános érvényű rendelkezéseket.**

Ennek megfelelően az AB határozat többek között rögzítette, hogy „a sajtó szabadsága mint történeti alkotmányunk vívmánya a kezdettől fogva összekapcsolódott a jelenkor eseményeiről szóló szabad tájékoztatással, a társadalmi kérdéseknek a nyilvánosság elé tárásával. A sajtó szabadságának védelme, a szabad tájékoztatás feltételeinek biztosítása egyrészt az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésén alapuló állami kötelezettség, másrészt a személyek alapvető joga, amely az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételek mellett korlátozható”.

„A sajtó szabadságát arra figyelemmel kell garantálnia az államnak, hogy a sajtó a véleményalkotáshoz szükséges információszerzésnek, a véleménynyilvánításnak és véleményformálásnak kitüntetett fontosságú eszköze. [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 229., a továbbiakban: Abh.1.] Az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódóan, a demokratikus közvélemény kialakítása és fenntartása szempontjából tehát kezdettől fogva kitüntetett fontosságúnak tekintette a sajtó társadalmi jelentőségét. A sajtó nemcsak a szabad véleménynyilvánítás eszköze, hanem a tájékoztatásé is, azaz alapvető szerepe van a véleményalkotás feltételét képező tájékozódásban. (Abh. 1. ABH 1992, 227, 229.)”

„Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépését követően is megerősítette korábbi elvi tételeit: „A sajtószabadság – amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát – a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis – tevékenységének egyre összetettebb és szerteágazóbb jellege mellett is – mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. A szólásszabadság kitüntetett jellege e tekintetben a sajtószabadságra is vonatkozik, és vonatkozik rá a szabadság kettős igazolása is: a sajtószabadság jelentőségét a szubjektív alapjog és a demokratikus közvélemény alkotmányos intézménye egyaránt igazolja. Az Alaptörvény IX. cikke (2) bekezdése ennek megfelelően a sajtószabadság elismerése mellett a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeinek biztosításáról is rendelkezik [7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [40]]”.

A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a másodfokú bíróság ítéletében alaptörvény-ellenes módon nem vette figyelembe a Tisztelt Alkotmánybíróság 28/2014 (IX.29.) AB határozatának rendelkezéseit, illetve alaptörvény-ellenes módon nem oldotta fel az Indítványozó által az eljárás során hivatkozott alapjogi ütközést, továbbá alaptörvény-ellenes módon nem

vette figyelembe Indítványozó véleménynyilvánításához, illetve sajtószabadsághoz való alkotmányos alapjogát, illetve Indítványozó közzététele vonatkozásában alaptörvényellenes következtetést vont le az azzal kapcsolatos jogsértés megállapításakor.

IV. ÖSSZEGZÉS

Az ítélet rendelkezéseinek vizsgálata alapján egyértelműen megállapítható, hogy Indítványozó az Abtv. által megkövetelt érintettség feltételeinek eleget tesz, ennek megfelelően a jelen indítvány befogadható, így az Abtv. 26. § (1) bek.-e szerint indítvány benyújtására jogosult.

A fentiekben előadottaknak megfelelően álláspontunk szerint az ítélet sérti az Alaptörvény IX. cikkének (1) és (2) bekezdéseit, ennek megfelelően az ítélet alaptörvényellenessége megállapítható.

V. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

Figyelemmel a 22/2012. (V.11.) AB határozat és a 13/2013. (VI.17.) AB határozat tartalmára, jelen alkotmányjogi panaszban hivatkozás történik a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozataira is az Alaptörvény azon rendelkezései vonatkozásában, amelyek tartalmukban és kontextusukban nem térnek el az 1949. évi XX. törvényben írtaktól.

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapozza meg.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz, illetve a panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Kelt: Budapest, 2015. szeptember 7. napján

Mellékletek:

- 1. számú melléklet:** a jogi képviselőnek az alkotmányjogi panasz előterjesztésére szóló meghatalmazása
- 2. számú melléklet:** a Pesti Központi Kerületi Bíróság 36.P.90.562/2014. szám alatti ítélete
- 3. számú melléklet:** a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.632.194/2015/3. szám alatt meghozott ítélete
- 4. számú melléklet:** a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.631.789/2015/4. szám alatt meghozott ítélete